

Anne, Baba, Çocuk Öyküleri

Murat Çiftkaya

GENÇ HAYAT

İçindekiler

Önsöz.....	9
------------	---

ANNELERE ADANMIŞ ÖYKÜLER

Dünyanın En Güzel Annesi.....	15
Duvardaki Özel Mesaj.....	16
Annelerin Cennet Tacı.....	18
Sevginin Gücü.....	21
Anne Olmadan Önce.....	23
Bir Çift Kulak.....	26
Yırtık Elbiseli Kız.....	29
Hayatın Müziğini Kim Çalıyor?.....	34
Bir Annenin Gözyaşları.....	36

BABALARA ADANMIŞ ÖYKÜLER

Babamın Gözlerinin İçi.....	41
Babalar Sözlerini Tutarlar.....	43
Baba Yüreği.....	46
İki Deniz.....	50
Kelebek Öpücüğü.....	52
Babamın Sıcak Eli.....	54
Önem Bakışında Olsun!.....	56

ÇOCUKLARA ADANMIŞ ÖYKÜLER

Hayata Su Taşımak.....	61
Öyle Bir Çocukluktan Sonra.....	65
En Güzel Çiçek.....	67
“Uçuyorum!”.....	70
En Merhametli Çocuk.....	72
Üvey Çocuk Olmanın Anlamı.....	73
Seçilmek.....	74
Avantaj.....	75
“Kolay Olmak İstiyorum”.....	77

BÜYÜKANNELERE ADANMIŞ ÖYKÜLER

Büyükanne ve Yeni Halısı.....	81
Güzellik İşareti.....	83
Lezzetli Bir Dilim Pasta.....	85
Sevginin Bedeli.....	88

SEVDİKLERİNİ YİTİRENLERE ADANMIŞ ÖYKÜLER

Baba Sevgisi.....	93
Uzun Saçlar.....	98
“Annem Dinliyor”.....	100
Öpücükli Giysi.....	104
Ceza Yerine.....	107

SEVGİ VE ŞEFKATE ADANMIŞ ÖYKÜLER

Beş Yüz Bin Liralık Özel Bir Şey.....	113
Büyük Ayaklar ve Büyük Kalpler.....	117
Bir Bardak Sütün Hatırı.....	119

ANNELER, BABALAR, ÇOCUKLAR VE GÜLÜNESİ ÖYKÜLER

“Okula Gitmek İstemiyorum!”	125
Bir Bardak Su	127
Doğumevinde Bebek Beklerken.....	129
Saat Kaç?	132
“Sakin Ol Bernard”	134
Görünmezlik	136
Annemden Öğrendiklerim	137
Bütün Parasını Mezara Götürmek	139
Yeni Bebeğe Gözyaşları.....	141
Hayat Dersleri	143
Çocuk Bakış Açısı.....	145
Başkan’ın Kızına Mektup.....	146

YUVAYA VE YUVA KURANLARA ADANMIŞ ÖYKÜLER

En Güzel Şey.....	151
Elma Ağacı.....	154
Dert Ağacı	157
Evlilik Ağacı	159
Bernard Shaw’un Evlilik Tanımı.....	161
Kalpden Dinlemek.....	163
Anne ve Babalar İçin Kurallar.....	164

Önsöz

Anne, Baba, Çocuk Öyküleri'nin benim için her zaman özel bir anlamı olacak. Bu kitabı yayına hazırlarken, kaderin garip bir tecellisi olarak, babamı sonsuzluğa yolculadık. Onu kaybetmedim, çünkü nerede olduğunu biliyorum. Onun durumunun dünyadakinden çok daha iyi olduğuna da eminim. Ve babamla sadece geçici bir süreliğine ayrıldığımızın farkındayım. Ama bütün bunlara rağmen, sevdiğinden ayrılan insanlara özgü o hüzün ve üzüntüyü yaşıyorum.

İnsanın ruhunu emanet almakla görevli Hz. Azrail'in, ölümden önce herkese farklı görüldüğü bir gerçek. Sevgili babam bu meleği annesinin görüntüsüyle gördü. Ölümünden bir-iki gün önce kendisini çağıran annesinin yanına, bu meleğin kucağında gitti. Allah rahmet eylesin.

Sevgili okuyucular, anneler ve babalar ilahî rahmetin dünya yüzünde görünen yüzleri aslında. İnsanoğlu, uzun yıllar hem dünyayı, hem de Yaratıcı'yı bu rahmet melekleri sayesinde tanıyor. Çocuklarıyla sağlıklı ilişkiler kurabilen anne-babalar, bu minik insanların hem bu dünya hayatında, hem de sonsuz hayatta mutluluk içinde yaşamasına vesile olabiliyor.

Yetimlik işte bu noktada önemli bir kavram olarak çıkıyor karşımıza. Kur'an-ı Kerim'de ve Hz. Peygamber'in hadislerinde sık sık haksızlık edilmemesi, korunması, kollanması emredilen yetimler baba ve anne şefkatinden mahrum kaldıkları için özel bir şefkati hak ediyorlar.

Ancak, milyonlarca çocuğun günlük hayatın karmaşası içinde ya kreşlere-yuvalara, ya da okullara hapsedildiğini, akşam babalarının yüzünü göremeden uyuduğunu, sabahları da onlar daha uyanmadan babalarının evden ayrıldığını biliyoruz. Böyle bir tabloda, babaları olduğu hâlde bunca çocuğun yetim hayatı yaşadığını söylesek, abartmış olur muyuz?

Buradan, anne-babalara seslenmek istiyorum: Lütfen çocuklarınızı ilgisizlikle ve şefkatsizlikle yetim ve öksüz bırakmayın. Onları babalı yetimler ve anneli öksüzler hâline getirmeyin. Unutmayın ki, çocuklar bizler

için ne birer yük, ne de sıkıntı kaynağıdır. Onlar tam tersine hayatı kolaylaştıran, şenlendiren küçük meleklerdir.

Her yaştaki çocuklara çağrım ise vakit geç olmadan anne-babalarının kıymetini bilmeleri şeklinde olacak. Baba ve annelerimiz Rahman ve Rahim'in birer aynası ve hediyesidir. Onlardan bağıni kesen aslında Yaratıcısına sırt dönmüş demektir. Onları doğru şekilde tanıyan ve sevenler de Yaratıcısını tanıma ve sevme fırsatına sahip olur.

Murat Çiftkaya

ANNELERE ADANMIŞ
ÖYKÜLER

Dünyanın En Güzel Annesi

Beş yaşındaki erkek çocuğu televizyondaki kanalları gezerken, daha önce hiç görmediği bir programla karşılaştı. Bazı kadınlar konuşuyor ve kendilerini tanıtıyorlar, daha sonra sahneden yürüyerek geçiyorlardı. Bir müddet seyretti, ama yine de ne olduğunu anlayamadı. Çareyi annesine sormakta buldu:

“Anneciğim, bu programda insanlar ne yapıyorlar?” Annesi onun başını okşayarak cevap verdi: “Dünyanın en güzel kadını seçiyorlar yavrum.” Çocuğun gözleri heyecan ve güvenle parladı. Annesinin gözlerinin içine bakarak masum bir edayla şöyle dedi:

“Peki ama anneciğim, sen neden katılmıyorsun bu yarışmaya? Katılsan, eminim birinci sen olurdun!”

Duvardaki Özel Mesaj

Yorgunluktan bitap düşmüş anne alışverişten dönmüş, eşyaları mutfığa taşıyordu. O sırada, sekiz yaşındaki oğlu, küçük kardeşinin neler yaptığını anlatmayı sabırsızlıkla bekliyordu.

“Anne, ben dışarıda oynarken, babam da telefonla konuşurken, kardeşim renkli kalemlerini aldı ve duvara yazı yazdı! Hem de yeni duvar kâğıdı kaplattığınız çalışma odasının duvarına!”

Anne sinirle yüzünü buruşturdu ve haykırdı:

“Nerede kardeşin? Hemen çağır onu!”

Elindeki son eşyaları da tezgâha koyduktan sonra, minik çocuğun her zaman saklandığı dolaba yöneldi. Küçük oğlunu, kızgınlık anında olduğu gibi, iki ismiyle birlikte çağırırdı. Çocuk korkuyla titredi. Başına gelecek-

leri çok iyi biliyordu. Annesi, yaklaşık on dakika, duvar kâğıtlarının ne kadar pahalı olduğunu, o kâğıtları almak için ne kadar çalışmak gerektiğini anlattı. Dakikalar geçiyor, ama kadının sesindeki öfke ve kızgınlık dinmiyordu. Yaptığının ne kadar sorumsuzca ve yaramazca olduğunu tekrarladı durdu. Öfkesi azalacağı yerde artıyordu.

Sonra, “olay mahalli”ne gitti. Çalışma odasına girip de duvara baktığında gözleri yaşla doluverdi. Duvarda okuduğu yazı kalbini delip geçmişti.

“Annemi çok seviyorum!” diyordu yazı ve kocaman bir kalbin ortasına yazılmıştı.

Kadın duvar kâğıdını ne değiştirdi, ne de yazıyı sildi. Bulduğu boş bir resim çerçevesini yazının üzerine koydu. Odaya her girdiğinde bu yazıyı okumak için durdu ve yavrusunun sevgisini bütün sıcaklığıyla kalbinde hissetti.